

Poezia- Sara pe Deal

"Este aici, exprimata in cuvinte, icoana-emblema a iubirii celei mai pure (desi nu neaparat spiritualizata mistic) din cate cunoastem in poezia romaneasca. Iar cadrul tabloului il constituie idilicul vesperal, bucolicul rustic si ancestral mioritic: turmele urcand dealul la apusul soarelui, stelele si luna, apele susurand in fantani, acompaniind miscarile omenesti; intoarcerea de la muncile campului, scartaitul cum-penii de la fantana, fumul de la vetre, toaca de la biserica, clopotul, fluierile murmurand la stana, fruntea plina de ganduri si pieptul arzand de dor al celor ce se iubesc ".

Ion Rotaru

Intre poeziile de dragoste ale lui Mihai Eminescu, Sara pe deal ocupa un loc aparte, fiind poemul dorului de dragoste si al visului pur, oglindite intr-o idila cu puternice note de pastel, prin care se realizeaza un deplin echilibru intre planul erotic si cel natural. Prin elementele sale de pastel, Sara pe deal se aseamana cu partea descriptiva din Zburatorul, de Ion Heliade Radulescu.

Mihai Eminescu descrie lasarea inserarii peste sat, in timp ce buciul suna si turmele urca dealul, descrierea este plina de emotie, deoarece "Sub un salcam, draga, m-astepti tu pe mine"... Coborarea treptata a noptii este oglindita prin descrierea lunii, care trece pe cer, "asa sfanta si clara", iar stelele se nasc parca umede de lacrimile indragostitilor, in timp ce ochii iubitei cauta prin frunza cea rara a salcamului, asteptand momentul in care cei doi se vor intalni.

Peste stresinile caselor aluneca norii, iar cumpana fantanii scartaie, in timp ce la stana se aud fluierile ciobanilor. Oamenii se intorc de la camp osteniti, se aud toaca si clopotul bisericii, iar poetul afirma ca: sufletul meu arde-n iubire ca para". Observam ca sentimentul este prezentat din partea ambilor tineri, poetul exclama cu dor ca, in curand, satul va amuti si pasii sai se vor indrepta spre iubita, pentru a sta impreuna noaptea intreaga, langa salcamul martor, rezemandu-si capetele unul de altul si spunandu-i iubitei cat ii e de draga. El adauga, de data aceasta cu bucurie: "- Astfel de noapte bogata / Cine pe ea n-ar da viata lui toata?", reusind sa ne transmita un sentiment foarte puternic. Poezia lui Mihai Eminescu este alcatuita din numeroase epiteze, cum ar fi: Juna sfanta si clara"; din metafore: "Stelele nasc umezi pe bolta senina"; din enumerari: "pieptul de dor, fruntea de ganduri ti-e plina" si altele.

Totodata, autorul ne transmite si dragostea sa fata de frumusetile naturii, in cadrul careia se desfasoara iubirea celor doi, realizand astfel una dintre cele mai frumoase creatii lirice ale literaturii noastre.